

نگاهی به کارنامه هنری ضیاءالدین دری که این روزها در انتظار پیوند کبید به سر می‌برد

دردمند!

عملیات انتقال اهالی شهرک‌های شیعه‌نشین در ادلب با موفقیت پایان یافت

تسلط سوریه بر مناطق مجاور جولان

پارلمان اسرائیل لایحه نژادپرستانه «دولت ملت یهود» را تصویب کرد

آپارتاید خالص!

نقشه راه اقتصادی کشور

را در پایبیم

نوید مومن

حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی اخیرا در نطقی که با دعوت ایشان از رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت برگزار شده، به نکات مهم و ارزنده‌ای در حوزه سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران اشاره فرمودند: «شان دادن اقتدار در مقابل بیگانگان بویژه آمریکایی‌ها امری لازم است و این کار باید به‌نگام، صریح و قاطع انجام شود البته طرف‌های اروپایی موظفند تضمین‌های لازم را دربرابر برجام بدهند اما نباید اقتصاد کشور به این موضوع گره زده و معطل آن شود... همچنین مواردی از جمله «جدی گرفتن سیاست‌های اقتصاد مقاومتی»، «قدام بهنگام و علاج واقعه قبل از وقوع» و «همراه واقعی با فساد» محورهای دیگر مورد تأکید رهبر انقلاب اسلامی در این نشست بود.

۱- میان «وجود اقتدار» و «حمایان‌سازی اقتدار» رابطه مستقیم و عمیقی وجود دارد. جمهوری اسلامی ایران طی ۴ دهه اخیر توانسته است عناصر و مولفه‌های اقتدار را هم در عرصه داخلی و هم در عرصه منطقی‌های بین‌المللی در خود تثبیت و تقویت کند. لحظه به لحظه مقاومت تاریخی ۸ ساله دفاع‌مقدس، روایتگر اقتدار و عظمت ملت و نظام ایران در برابر همه‌جمله‌های همه‌جانبه دشمنان این مرز و بوم بوده است. پس از دوران پرتلاطم دفاع‌مقدس نیز ملت ایران با حضور هوشمندانه و همیشگی در صحنه دفاع از آرمان‌های انقلاب و با بهره‌گیری از آموزه‌های ارزشمند دینی و الهی، دشمنان قسم خورده این مرز و بوم را در دستیابی به اهداف خود ناکام گذاشت. آنچه امروز در ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی ایران در منطقه و جهان می‌گذرد، جلگه مهر تابیدی بر این اقتدار روزافزون و فراگیر است. با این حال، «حمایان‌سازی اقتدار» از یک‌سو مستلزم تأکید بر مولفه‌ها و بایسته‌های اقتدار و از سوی دیگر، منبعث از باور به اصول و آرمان‌هایی است که چنین اقتداری را برای ملت ایران به ارمغان آورده است. آنچه امروز منجر به واهمه دشمنان انقلاب اسلامی از «اقتدار ایران» شده است، صرفا «وجود این اقتدار» نیست، بلکه «باز اقتدار ایران» و تأثیری که روی افکار عمومی دنیا می‌گذارد، بیش از هر چیزی لرزه بر پیکر دشمنان می‌اندازد.

ادامه در صفحه ۵

وزارت نیرو و با ارسال جوابیه‌ای به «وطن امروز» به اجرای موافقتنامه پاریس اعتراف کرد

خاموشی‌ها و فراموشی‌ها

نسبت‌سنجی موافقتنامه پاریس و سیاست‌های وزارت نیرو

نشستن روال قانون اساسی درباره «برنامه ملی مشارکت» شده و می‌نویسد: «هر چند برنامه مشارکت ملی در نظام داخلی در صلاحیت دولت است اما با توجه به این موضوع که این موافقتنامه بعد از تصویب موافقتنامه پاریس به تعهدی بین‌المللی تبدیل خواهد شد، باید طبق اصول ۷۲ و ۱۱۵ قانون اساسی برای تصمیم‌گیری تقدیم مجلس شورای اسلامی شود. تا زمانی که برنامه مشارکت ملی در اختیار مجلس قرار نگیرد، این موافقتنامه فاقد اعتبار است.» اما متأسفانه همان‌طور که در جوابیه وزارت نیرو اذعان شده، این برنامه ملی طی سال‌های اخیر اجرا شده است.

اعتراف وزارت نیرو به اجرای این «برنامه ملی» ما را از پرداختن به ادعاهایی که ختم ابتکار در واکنش به مقاله قبلی ما درباره آغاز اجرای تعهدات ایران از سال ۲۰۲۰ مطرح کرد نیز بی‌نیاز می‌کند. فارغ از اذعان رسمی وزارت نیرو، درست است که وفق موافقتنامه پاریس، ایران باید از سال ۲۰۲۰ کاهش ۱۲ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای را آغاز کند اما باید توجه داشته سال پایه محاسبه ۲۰۱۰ است یعنی حجم انتشار نسبت به ۲۰۱۰ باید ۱۲ درصد کاهش یابد، لذا طبیعتا حداقل سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ هر چه بر حجم انتشار گازهای گلخانه‌ای ایران اضافه شود، یعنی استفاده ایران از سوخت‌های فسیلی افزایش یابد، به آن ۱۲ درصد اضافه می‌شود.

بر این اساس، باید تا سال‌های آینده به ۲۰۲۰ ضمن اجتناب از افزایش استفاده از سوخت‌های فسیلی، زیرساخت‌های لازم برای «کاهش انتشار» از ۲۰۲۰ نیز فراهم شود^(۱) ایلان «برنامه ملی» و الزام دستگاه‌ها به اجرای آن در سال ۹۴، یعنی حدود ۴ سال پیش از زمان شروع «کاهش ۱۲ درصدی»، درباره همین «فرآیندسازی زیرساخت‌ها» بوده که در ادامه، اذعان مقامات وزارت نیرو به این مسئله را نیز ملاحظه خواهید کرد.

تدقیق در ادبیات آقای «حمید چیت‌چیان» وزیر سابق نیرو، خانم «معصومه ابتکار» رئیس سابق سازمان محیط‌زیست و سایر مقامات دولتی در وزارت نیرو و سازمان محیط‌زیست، نکات قابل‌تاملی را درباره متاثر شدن صنعت برق کشور از موافقتنامه پاریس طی سال‌های اخیر آشکار می‌کند.

جوابیه شرکت مادر تخصصی تولید نیروی برق حرارتی وزارت نیرو

«عطف به مطلب «پشت‌پرده خاموشی‌ها» مندرج در روزنامه «وطن امروز» مورخ ۲۰ تیر ۹۷، جوابیه زیر جهت استحضار و بهره‌برداری لازم ارسال می‌گردد. خواهشمند است جوابیه زیر را بر اساس ماده ۲۳ قانون مطبوعات در جهت تئور افکار عمومی درج نمایند. پیشاپیش از عنایت و توجه شما کمال تشکر را داریم. وزارت نیرو در راستای حفظ محیط‌زیست و طبق برنامه ملی کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای (فارغ از توافقات بین‌المللی)، افزایش متوسط راندمان نیروگاه‌های حرارتی را تا نایل به ۴۰ درصد در سال ۱۴۰۰ دنبال می‌نماید. بر این اساس با اجرای طرح‌های عظیمی نظیر بازتوانی نیروگاه‌های حرارتی راندمان پایین، تبدیل نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی و بازنشسته نمودن نیروگاه‌های قدیمی، هدف کاهش ۸ درصدی تولید گاز CO2 محقق خواهد شد. لازم به ذکر است توجه جدی دولت یازدهم و دوازدهم به مقوله افزایش راندمان تولید برق و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای توأم با افزایش ظرفیت تولید نیروگاه‌های حرارتی و توجه به تأمین نیاز مصرف شبکه سراسری بوده است. یکی دیگر از دستاوردهای دولت دکتر روحانی، کاهش میزان مصرف سوخت مایع در نیروگاه‌های کشور با هدف کاهش آلاینده‌گی خود را در مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان طی کند، در قالب مصوبه هیأت وزیران به دستگاه‌ها ابلاغ شده و طبق تصریح وزارت نیرو، در این سال‌ها جالب اینکه مرکز پژوهش‌های مجلس طی گزارشی درباره موافقتنامه پاریس، متعرض طی

۱- اظهارات مقامات مسؤول در دولت آقای روحانی به روشنی نشان می‌دهد اولاً مدت‌ها پیش از اعلام رسمی موافقتنامه پاریس، دولت در سطح بین‌المللی درگیر مذاکرات آن بوده است؛ ثانیاً در سطح داخلی، سیاست‌های وزارت نیرو بر اساس این موافقتنامه تنظیم شده است و ثالثا سیاست‌های متناسب با موافقتنامه پاریس در وزارت نیرو، از بیم اعمال تحریم‌های بین‌المللی به بهانه اجرا نشدن تعهدات ایران اتخاذ شده است.

گزارش «وطن امروز» از سفر علی اکبر ولایتی به مسکو و ترمیم فاصله‌ای که بیین رنگنه‌ها در مناسبات ۲ دولت ایجاد کردند

اصلاح گاف‌های گروه‌بانه‌ها

■ در جریان مذاکره اوکراین و طرح تحریم خرید گاز روسیه از سوی اروپا وزارت نفت ایران در اقدامی نسنجیده پیشنهاد تأمین گاز اروپا را اعلام کرده بود

گرفت مقدمات برنامه ملی مشارکت در کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای که به‌عنوان تعهد ایران در موافقتنامه پاریس ارائه شد، از مدت‌ها پیش از آبان ۹۴ تدارک دیده شده و در دستور کار وزارت نیرو قرار گرفته است و پس از ارائه تعهد به موافقتنامه پاریس، با جدیت بیشتری دنبال شده است. این مساله کاملا در ادبیات مقامات وزارت نیرو مشهود است. آقای چیت‌چیان، وزیر سابق نیرو ویر طری اظهار نظر می‌کند «در ادامه ۹۴ ارتباط این رویکرد را با تعهدات بین‌المللی تشریح می‌کند: «برخی این سوال را مطرح می‌کنند که کشوری با داشتن ذخایر غنی سوخت فسیلی چه نیازی به انرژی تجدیدپذیر دارد. پاسخ این است که شدت انرژی سازمان «در مراحل مختلف تدوین و تصویب موافقتنامه پاریس حضور جدی و پررنگ داشته»^(۱) و به گفته خانم ابتکار «در تنظیم توافق جهانی پاریس نقش ایران بسیار نافذ بود»^(۲) لذا باید نتیجه

۱- پایان دولت دوازدهم به ۵ درصد سوخت مصرفی نیروگاه‌ها کاهش می‌یابد. یکی دیگر از اولویت‌های وزارت نیرو طی دولت یازدهم و دوازدهم، جلب مشارکت بخش خصوصی و استفاده از منابع مالی داخلی و خارجی جهت احداث نیروگاه‌های سیکل ترکیبی راندمان بالا بوده است. بر این اساس نخستین واحدهای نیروگاهی کلاس F (راندمان ۵۸ درصد) با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ماه آینده وارد مدار می‌گردد، با این دو رویکرد نه تنها انتشار گازهای گلخانه‌ای و دی‌اکسیدکربن کاهش خواهد یافت، بلکه راندمان نیروگاه‌ها نیز افزایش خواهد یافت. در سال‌های اخیر به دلیل مشکلات مالی صنعت برق و کاهش جذابیت سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در احداث نیروگاه‌های حرارتی بزرگ، برنامه‌های توسعه‌ای این نیروگاه‌ها با تاخیراتی مواجه گردیده است. لیکن به طور متوسط در سال‌های ۹۲ تا ۹۷ سهم تولید نیروگاه‌های حرارتی از کل تولید برق کشور به رقم ۹۳ درصد بالغ گردیده و ضریب آمادگی این نیروگاه‌ها با همت و توان متخصصان داخلی به بیش از ۹۸ درصد در بیک سال افزایش یافته است. لازم به ذکر است عدم افزایش تعرفه برق متناسب با نرخ تورم سالانه و پرداخت مابه‌التفاوت قیمت تمام شده با قیمت تکلیفی توسط سازمان برنامه و بودجه موجب شده طی چندسال گذشته سرمایه‌گذاری مناسب و مطابق برنامه در حوزه تولید برق و زیرساخت‌های انتقال و توزیع انجام نشود.

ادامه در صفحه ۵

تأملی بر یک جنجال سازی هدفمند

علیرضا وحیدی

اخیرا دکتر علی اکبر ولایتی، مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل، به مسکو رفت تا پیام معظم‌له و رئیس‌جمهور را به ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه تقدیم کند. کلیت برگزاری این سفر، مولد برخی جریان‌سازی‌های «هدفمند» تبلیغاتی، بویژه در فضای مجازی بود. برخی اصلاح‌طلبان، به بهانه وجود ساختاری به نام وزارت امور خارجه، سفر دکتر ولایتی به روسیه را بی‌معنا خوانده و آن را به مثابه موزی‌کاری در حوزه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان دانستند. حتی برخی از این موضع نیز فراتر رفته و این سفر را نماد و مصداق «ذخالت» در حوزه کاری وزارت امور خارجه دانستند! در این‌باره نکاتی وجود دارد که نمی‌توان بسادگی از کنار آنها گذشت.

۱- همان‌گونه که اشاره شد، جنجال آفرینی‌های شکل گرفته درباره سفر دکتر ولایتی به مسکو، کاملا «هدفمند» و اتفاقا در راستای تضعیف دستگاه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان است. نکته جالب توجه اینکه قبل و بعد از انتقال پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به پوتین، مقامات وزارت امور خارجه کشورمان این سفر را کاملا هماهنگ‌شده دانسته و بر عدم تداخل وظایف محول شده به دکتر ولایتی با اقدامات و وظایف وزارت امور خارجه تأکید کردند. با این حال به نظر می‌رسد بخشی از انتقادات، به شخص ولایتی و مواضع اخیر ایشان در قبال برجام بازگردد. اصلاح‌طلبان پس از بیان انتقادات صریح وی از توافق هسته‌ای، به دنبال مجرا و بستری برای حملات غیرمستقیم رسانه‌ای علیه ایشان می‌گردند. از این رو آنها در گام نخست، سفر ولایتی به مسکو را دستمایه انتقادات خود قرار داده‌اند. با توجه به رویه قبلی اصلاح‌طلبان در مواجهه با چنین موضوعاتی، اقدامات ضد اخلاقی آنها در قبال سفر ولایتی به مسکو کاملا قابل پیش‌بینی بود.

۲- بخش دیگری از جنجال آفرینی‌های شکل گرفته علیه این سفر، مربوط به برجسته‌سازی استراتژی «نگاه به شرق» در حوزه سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران است. متعاقب عهدشکنی‌های مشترک ایالات متحده آمریکا و تروئیکای اروپایی در برجام که از ابتدای سال ۲۰۱۷ میلادی (زمان حضور ترامپ در کاخ سفید) به نقطه اوج خود رسیده است، راهبر «نگاه به شرق» در حوزه دیپلماسی رسمی ما پرنرنگ‌تر شد. متأسفانه از سال ۹۲ تاکنون، بخشی از ظرفیت‌هایی که می‌توانستیم در این حوزه صرف کرد و نتایج مؤثری نیز از آنها بگیریم، تحت تأثیر «عتماد به غرب» از بین رفت. حال، درست زمانی که «نگاه به شرق» در حوزه سیاست خارجی ما پرنرنگ‌تر شده و حتی یکن و مسکو به عنوان ۲ بازیگر فعال در نظام بین‌الملل نسبت به همکاری‌های عمیق و راهبردی بیشتر با ایران اعلام آمادگی کرده‌اند، فریادهایی از گوشه‌ها و کنار و از سوی «بزرگ‌کنندگان غرب» بلند شده است. مسلم است معضل اصلی کسانی که سفر آقای ولایتی به مسکو را هدف قرار داده‌اند، نگرانی از پرنرنگ‌تر شدن نگاه به شرق در حوزه سیاست خارجی و دور شدن از ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپایی است. گویا این افراد با وجود آنچه طی ۴ ساله اخیر و بویژه طی ۲ سال سفری شده از انعقاد توافق هسته‌ای مشاهده کرده‌اند، قصد ندارند خود را از آغوش غرب خارج کرده و با واقعیات جاری در نظام بین‌الملل روبرو شوند یا به عبارت بهتر، غرب نه تنها به «خاستگاه فکری» این افراد تبدیل شده است، بلکه حکم «حامین سیاسی» و متعاقبا «خط قرمز» آنها را پیدا کرده است!

۳- جنجال آفرینی‌های شکل گرفته علیه سفر ولایتی به مسکو، نه تنها منبعث از دغدغه‌مندی در حوزه منافع ملی و سیاست خارجی کشورمان نیست، بلکه متاثر از نگاهی خطرناک و بازدارنده در حوزه دیپلماسی است. گویا این افراد با وجود «عتماد به غرب» حکم یک «گزاره مطلق» را داشته و در مقابل، «حرکت آگاهانه و محتاطانه به سوی شرق» تحت هر عنوانی محکوم است! بدون شک در آینده نزدیک بار دیگر شاهد همه‌جمله‌هایی از این دست خواهیم بود. اتفاقا بروز چنین جنجال‌هایی نشان‌دهنده صحت مسیر «گذران از بازنگران غیر قابل اعتماد غربی» در حوزه سیاست خارجی کشورمان است.

ادامه در صفحه ۵